

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Austrijos Respublika apskritai nesiėmė priemonių, būtinų įgyvendinti direktyvos nuostatas dėl neįgaliųjų diskriminacijos federacijos lygmeniu ir žemėse, išskyrus Vienos ir Žemutinės Austrijos žemes, arba apie jas nepranešė Komisijai.

(¹) OL L 303, p. 16

Europos Bendrijų Komisijos 2005 m. kovo 22 d. pareikštas ieškinyms Italijos Respublikai

(Byla C-134/05)

(2005/C 143/30)

(Proceso kalba: italų)

2005 m. kovo 22 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos Komisijos Teisės tarnybos nario E. Traversa, ieškinyms Italijos Respublikai.

Ieškovė Teisingumo Teismo prašo pripažinti, kad:

1. įpareigodama gauti vietinės policijos vadovo (*Questore*) suteikiamą leidimą skolų išieškojimo neteisminiu būdu veiklos vykdymui;
 2. nustatydamas leidimo galiojimą tik tos provincijos teritorijoje, kurioje jis buvo išduotas;
 3. susiedama skolų išieškojimo neteisminiu būdu veiklos vykdymą su leidime konkrečiai nurodytomis vietovėmis;
 4. įpareigodama vykdant veiklą provincijoje, kurioje subjektas neturi leidimo, suteikti įgaliojimą atstovui, turinčiam leidimą;
 5. įpareigodama subjektus matomoje vietoje pateikti klientams teikiamų paslaugų sąrašą;
 6. numatydamas, kad vietinės policijos vadovas (*Questore*) turi teisę nustatyti leidimo išdavimui papildomus reikalavimus;
7. apribodama subjektų laisvę nustatyti tarifus;
 8. pripažindama skolų išieškojimo veiklą nesuderinama su Įstatyminiame dekrete Nr. 385/93 numatyta bankine ir kreditavimo veikla;

Italijos Respublika neįvykdė savo įsipareigojimų pagal EB sutarties 43 ir 49 straipsnius ir

— priteisti iš Italijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

1. Policijos vadovo išduodamo leidimo reikalavimas yra nesuderinamas su EB sutarties 49 straipsniu, kadangi jis yra taikomas vienodai visiems kitoje valstybėje narėje įsisteigusiems paslaugų teikėjams, tačiau neatsižvelgiant į šių paslaugų teikėjų jų kilmės valstybės narės teisės aktuose numatytų įsipareigojimų, siekiant apsaugoti tą patį viešąjį interesą, laikymąsi.

2. Šiuo metu Italijos teritorija yra suskirstyta į 103 provincijas. Tai reiškia, kad Bendrijos subjektas, ketinantis įsisteigti Italijoje ir išplėsti savo veiklą didelėje Italijos teritorijos dalyje, turi pateikti tiek prašymų išduoti leidimus, kiek yra provincijų, į kurias padalinta vietovė, kurioje subjektas nori vykdyti veiklą, ir net 103 prašymų tuo atveju, jei jis norėtų įsisteigti ir vykdyti veiklą visoje Italijos teritorijoje.

3. Bendrovė, norinti įsisteigti Italijoje ir vykdyti veiklą tam tikro dydžio teritorijoje, turi ne tik gauti įvairius leidimus, bet taip pat įsigyti tiek patalpų, kiek ji gavo leidimų ir kiek jie apima provincijų. Šis įpareigojimas yra akivaizdžiai neproporcingas, atsižvelgiant į išlaidas, kurias dėl jo patiria subjektai, ir kurios nėra būtinos veiklos vykdymui. Be to, numatytas reikalavimas turėti patalpas prilygsta reikalavimui vykdančiams veiklą pagal tarpvalstybinių paslaugų teikimo sistemą subjektams įsisteigti.

4. Teisėtai savo veiklą vykdantis subjektas turi galėti ją vykdyti visoje Italijos teritorijoje, neprivalėdamas sudaryti įgaliojimo sutarties su tarpininku tuo atveju, kai šis subjektas nori vykdyti savo veiklą už provincijos, kurioje veiktis jis gavo leidimą, ribų. Iš tiesų toks tarpininkas, dirbantis tame pačiame veiklos sektoriuje, yra galimas įgaliojimo konkurentas ir, be to, naudojimuisi tarpininko paslaugomis pačiam įgaliojotojui reikia papildomo laiko ir išlaidų.

5. Įpareigojimas gerai matomoje patalpos vietoje pateikti paslaugų sąrašą reiškia, kad subjektas neišvengiamai turi nagrinėjamos veiklos vykdymui skirtas patalpas. Pagal Teisingumo Teismo praktiką numatytas reikalavimas turėti patalpas prilygsta reikalavimui vykdančiams veiklą pagal tarpvalstybinių paslaugų teikimo sistemą subjektams įsisteigti.
6. Kiekvienam provincijos policijos vadovui (*Questore*) suteikta galimybė taikyti „papildomus reikalavimus“ leidimui išieškoti skolas, nepatikslinant išsamiau, neatitinka Teisingumo Teismo praktikoje nustatytų skaidrumo ir objektyvumo sąlygų, net jeigu *Questore* įgaliojimai yra apriboti įstatymu ir jo siekiamu tikslu.
7. Tarifo nustatymo laisvės apribojimai yra kliūtis tiek įsistigimo laisvei, tiek paslaugų teikimo laisvei. Iš tiesų naujas į minėtą rinką siekiantis pateikti subjektas turi įsipareigoti konkurentų atžvilgiu, o šių paslaugų kaina yra svarbiausias veiksnys, siekiant susirasti klientų.
8. Dėl Italijos teisės aktuose numatyto neatitikimo su bankine ir kreditavimo veikla kitų valstybių narių banko ir kreditų subjektams yra draudžiama Italijoje vykdyti skolų išieškojimo veiklą, remiantis EB sutarties garantuojamomis įsistigimo laisve arba laisve teikti paslaugas.

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandai)
2005 m. kovo 22 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje *Stichting Zuid-Hollandse*
Milieufederatie* prieš *Minister van Landbouw, Natuur en
***Voedselkwaliteit* (įstojusi į bylą šalis — LTO Nederland)**

(Byla C-138/05)

(2005/C 143/31)

(Proceso kalba: olandų)

College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nyderlandai) 2005 m. kovo 22 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. kovo 25 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje

Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie prieš *Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit* (įstojusi į bylą šalis — LTO Nederland).

College van Beroep voor het bedrijfsleven prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar nacionalinis teismas gali taikyti Augalų apsaugos produktų direktyvos ⁽¹⁾ 8 straipsnį pasibaigus šios direktyvos 23 straipsnyje numatytam terminui?
- 2) Ar Biocidinių produktų direktyvos ⁽²⁾ 16 straipsnis aiškinamas taip, kad jis reiškia tą patį kaip ir Augalų apsaugos produktų direktyvos 8 straipsnio 2 dalis?
- 3) Ar Augalų apsaugos produktų direktyvos 8 straipsnio 2 dalis aiškinama taip, kad ji nustato pareigą nesiimti atitinkamų veiksmų, suteikdama valstybei narei teisę keisti galiojančius teisės aktus arba nusistovėjusią praktiką tik tuomet, jei tai yra su augalų apsaugos produktų registracija susijęs įvertinimas pagal šią direktyvą?
- 4) Jeigu į trečią klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Ar Augalų apsaugos produktų direktyvos 8 straipsnio 2 dalis nustato apribojimus keisti nacionalinius teisės aktus, susijusius su biocidinių produktų pateikimu į rinką, ir — jei taip — tai kokius?

- 5) Jeigu į ketvirtą klausimą būtų atsakyta neigiamai:

Remiantis kokiais kriterijais turi būti vertinamas priemonių, žymiai apsunkinančių Augalų apsaugos produktų direktyvoje numatyto tikslo pasiekimą, buvimas?

- 6) Jeigu į antrą klausimą būtų atsakyta neigiamai:

a) Ar Augalų apsaugos produktų direktyvos 8 straipsnio 2 dalis aiškinama taip, kad valstybė narė, leisdamą pateikti į vidaus rinką augalų apsaugos produktus, turinčius savo sudėtyje veikliųjų medžiagų, neįrašytų į šios direktyvos I priedą, ir kurie jau dvejus metus nuo pranešimo apie šią direktyvą dienos yra rinkoje, turi atsižvelgti į Augalų apsaugos produktų direktyvos 4 straipsnio nuostatas?

b) Ar Augalų apsaugos produktų direktyvos 8 straipsnio 2 dalis aiškinama taip, kad valstybė narė, leisdamą pateikti į vidaus rinką augalų apsaugos produktus, turinčius savo sudėtyje veikliųjų medžiagų, neįrašytų į šios direktyvos I priedą, ir kurie jau dvejus metus nuo pranešimo apie šią